

»Podnosząc zdrowotność kraju walczymy o pokój i plan 6-letni«

Krajowa Narada Pracowników Służby Zdrowia

Przemówienie powitalne premiera J. Cyrankiewicza

15 bm. w sali Rady Państwa w Warszawie odbyła się Krajowa Narada Pracowników Służby Zdrowia. Tematem narady, w której wzięło udział ponad 800 uczestników-naukowców, lekarzy, kierowników placówek leczniczych, pielęgniarek, felczyków i in. było omówienie zadań służby zdrowia w realizacji wytycznych VII Plenum KC PZPR i Programu Wyborczego Frontu Narodowego.

Na naradę przybył gorąco witany przez zebranych sekretarz KC PZPR premier J. Cyrankiewicz na czele przedstawicieli Rządu i Partii. W naradzie wzięli również udział przedstawiciele zw. zaw. i organizacji społecznych.

Obrodam przewodniczył min. Zdrowia dr J. Sztachelski.

W imieniu Partii i Rządu głos zabrał sekretarz KC PZPR premier J. Cyrankiewicz mówiąc m. in.:

W imieniu KC PZPR, w imieniu Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej witam i serdecznie pozdrawiam uczestników Krajowej Narady Pracowników Służby Zdrowia.

Nie ulega wątpliwości, że narada ta reprezentuje postawę, dorobek i dążenia przeszło 150-tysięcznej rzeszy pracowników służby zdrowia i że przyczyni się do jeszcze mocniejszego zespolenia pracowników służby zdrowia wokół swoich szczytnych zadań, do których Partia i Rząd przywiązują tak wielką wagę.

Nie ulega także wątpliwości, że bogatym temem narady są te wszystkie przemiany społeczne, które dokonywały się w Polsce i które sprawiły, że troska o człowieka, o jego życie i zdrowie i szczególna troska o przyszłość i zdrowie młodego pokolenia najpełniej wyraża się we wszystkich naszych poczynaniach, we wszystkim, co składa się na budownictwo socjalizmu. Omawiając stosunki w fabrykanko-obszarniczej Polsce przed wojną, premier Cyrankiewicz stwierdza:

Jakże potężnym, choć może mimowolnym oskarżeniem starej, fabrykanki - obszarniczej Polski, jest 678 stron znanych nam wszystkim „Pamiętników Lekarzy”.

Przełom w losach narodu

Dopiero rewolucja i zrodzona z niej Polska Ludowa przyniosła zasadniczy przełom w losach narodu.

Bilans przemian, które dokonały się w ciągu 8 lat jest ogromny. Odrobiliśmy wielkie zwycięstwa, szczególnie jasne na odcinkach, z którymi styka się lekarz i pracownik służby zdrowia. Na wsł, tam gdzie przed wojną było 68 ośrodków zdrowia, jest już około 900. Na wsł właśnie nastąpił zasadniczy przełom. Już 85 proc. porodów w kraju odbierała położna lub szpitala wobec 25 - 30 proc. przed wojną - 1/2 powiatałów ma stacje pogotowia ratunkowego.

Rozrasta się produkcja lekarstw. Rozrasta się system ulg w szpitalach. Rozwinęła się szeroko profilaktyka. Przeprowadzona została przez pracowników służby zdrowia zwycięsko akcja przeciwweneryczna, która zmniejszyła 30-krotnie ilość zachorowań.

Zmniejszyła się zapadalność na choroby zawodowe.

Zmniejszyła się śmiertelność w cho-

Barbarzyńskie bombardowanie Wonsanu

MOSKWA (PAP). — Agencja TASS donosi z Phenianu: Lotnictwo amerykańskie nadal bombarduje w barbarzyński sposób miasto i wieś Korei Północnej.

8 b. m. przeszło 300 samolotów nieprzyjańskich, dokonało barbarzyńskiego nalotu na Wonsan i okolice. Na miasto oraz na okoliczne wsie zrzucono przeszło 340 bomb burzących oraz wielką ilość bomb zapalających i ośmiokulowych. Ponadto amerykańscy piraci powietrzni ostrzelali z broni pokładowej osiedla położone na północ od Wonsanu. W wyniku nalotu, który trwał przez kilka godzin, zginęło kilkuset ludzi, zniszczono dziesiątki domów, a także zniszczono na wielkich obszarach zasiewy ryżu i kaolanu.

9 b. m. Wonsan i jego okolice znów były bombardowane przez lotnictwo amerykańskie.

Strefy okupacyjne USA w Niemczech i Austrii ośrodkiem akcji dywersyjnej przeciw CSR

Protest rządu czeskosłowackiego

PRAGA. (PAP). — Czechosłowackie MSZ wystosowało do ambasady amerykańskiej w Pradze notę, w której protestuje przeciwko szpiegowskiej i terrorystycznej działalności agentów amerykańskich, przetrzymywanych na terytorium Republiki Czechosłowackiej z amerykańskich stref okupacyjnych w Niemczech i Austrii.

Nota stwierdza m. in.:

21 września rb. dwaj agenci, przetrzymani na terytorium Czechosłowackiej z Niemiec zach., zabili F. Mika i K. Jugla, członków rady narodowej w Rzewnicach rejonu Nowostraszecznego. Po ujęciu tych agentów, wyekwipowanych i uzbrojonych przez organa amerykańskie, znaleziono przy nich broń, fałszywe dowody osobiste i dokumenty, które wraz z pozostałymi materiałami, znalezionymi na

robach u połącznic. Różnie liczba lekarzy.

Co najjaśniej oświadczył przełom — to zwycięstwo przyrostu naturalnego — triumf życia nad śmiercią, zwiększa się liczba urodzeń, zmniejsza śmiertelność niemowląt, niewątpliwie wynik przemian gospodarczych i społecznych w naszym kraju.

Naród ogromnym wysiłkiem w jednym roku przeżywa dziś dziesiątki lat — idzie naprzód. Powie ktoś — jeszcze za wolno? Powie ktoś, że jeszcze nieraz niedołęstwo czy biurokracizm i bezduchność hamują nasz rozwój? Tak. Niewątpliwie. Istnieją na tym odcinku jeszcze ogromne rezerwy sił, które mogą przyspieszyć nasz rozwój i niewątpliwie zadaniem także pracowników służby zdrowia jest szukać u siebie tych rezerw.

Misja społeczna pracowników służby zdrowia

Chcicie żyć — to jeszcze lepszą pomocą cierpiącym — chcecie lepiej zapobiegać chorobom, chcecie by więcej dzieci wyjeżdżało na wczasy, chcecie by rosła sieć ośrodków zdrowia na wsł i w mieście — chcecie by wzrastała ochrona pracy, by wzrastała ochrona matki i dziecka, by jeszcze energiczniej, znacznie energiczniej toczyła się walka z epidemią? Dziś już nie bronić nam tego ustroj? Jak bronił dawniej.

Budujecie socjalizm także w Waszej postawie społecznej. Walczcie z pokutującą jeszcze w części pracowników służby zdrowia bezduchnością, biuro-

kratyzmem, opieszałością, sobokostwem, brakiem poświęcenia, ze wszystkimi pozostałościami kapitalistycznej mentalności.

Czyniąc to — podnieście w społeczeństwie autorytet służby zdrowia. Od pracownika służby zdrowia — od lekarza w Polsce Ludowej bić musi blask reformatora społecznego, reformatora stosunków wytworzonych przez egoistyczny świat kapitalistyczny, czynnego dziś realizatora rewolucji, która dokonała się w naszym kraju, blask budowniczego socjalizmu.

Nie ulega wątpliwości, że w miarę wzrostu poczucia swoich zadań — poczucia misji społecznej u pracowników służby zdrowia — będzie także — rósł powinien w dalszym ciągu autorytet i szacunek w całym społeczeństwie, dla pracowni, ofiarnej, pełnej poświęcenia w pracy 150 tys. rzeszy pracowników służby zdrowia, szacunek dla Waszej pracy w służbie człowieka.

Życzę Wam serdecznie, ażebyście pracownicy służby zdrowia — w zrozumieniu swoich szczytnych zadań — tak ściśle i nierozdzielnie związali się z budową socjalizmu — będących częścią budowy socjalizmu w Polsce — tym mocniej skupili się w Narodowym Frontie walij o pokój i plan 6-letni.

Aby spełniać swój obowiązek, jeszcze ofiarniej niż dotychczas brali udział w codziennej ciężkiej pracy naszego narodu — w zwycięskim marszu ku lepszej przyszłości, ku której kroczy cały nasz naród pod przewodnictwem naszego Prezydenta Bolesława Bierut.

Dyskusja

Referat omawiający dotychczasowe imponujące osiągnięcia polskiej służby zdrowia, występujące jeszcze w tej dziedzinie trudności oraz wspaniałe perspektywy rozwoju przewidziane Programem Frontu Narodowego — wygłosił min. Sztachelski.

Po referacie rozpoczęła się dyskusja, w której zabrali głos naukowcy, lekarze i pielęgniarki.

Dyskusja dała jasny obraz ogromnych osiągnięć polskiej lecznictwa w służbie pokojowego rozwoju Polski, oświeciła wzmagającą się troskę Ludowego Państwa o zapewnienie zdrowotności najszerzym masom ludności miast i wsi. Z radością i dumą mówili dyskutanci o pięknych nowoczesnych zakładach służby zdrowia, w których już dziś pracują, o budujących się w całym kraju szpitalach, sanatoriach i placówkach zdrowotnych.

Wielu z dyskutantów, to lekarze, którzy wykonywali swój zawód w Polsce sanacyjnej. Mówili oni o tragicznej sytuacji robotników polskich przed wojną, o zupełnym prawie braku opieki lekarskiej na wsł. Równocześnie przeciwstawiali te koszarne czasy wspaniałym osiągnięciom i zdobywcom służby zdrowia w Polsce Ludowej.

Jak wynika ze słów dyskutantów wśród pracowników służby zdrowia nastąpił ogromny przełom, olbrzymia większość ich pojęła w pełni rolę i zadania lekarza socjalistycznej służby zdrowia, współbudowniczego Polski Ludowej.

W toku dyskusji zabrał również głos przewodniczący Z. G. Zw. Zaw. Prac. Służby Zdrowia dr A. Fiderkiewicz. Mówca wskazał, że pracownicy służby zdrowia muszą wraz z całym narodem pod sztandarami Frontu Narodowego realizować wspaniałe perspektywy, jakie otworzył przed nami ustroj demokracji ludowej.

„Realizacja naszych wielkich zadań produkcyjnych zależy w znacznej mierze od zdrowia polskiego robotnika i chłopca — powiedział dr Fiderkiewicz. — Podnosząc zdrowotność kraju, zwalczając choroby, otaczając szczególnie troskliwą opieką pracującą kobietę i młodzież, walczymy o pokój, o plan 6-letni”.

Dyskusję podsumował wice-min. zdrowia dr D. Bednarski.

Na zakończenie Narady odczytano list do Prezydenta Bolesława Bierut (tekst listu podajemy na str. 1), oraz rezolucję, które zebrani uchwalili wśród gorących owacji na cześć Wielkiego Chorażego Pokoju, Józefa Stalina i Wielkiego Budowniczego Polski Ludowej Bolesława Bierut.

»Będzie tak, jak powiedział Stalin«

(Dokończenie ze str. 1)

zwłaszcza chwila, gdy przewodniczący towarzyszy Woroszyłow udzielił głosu towarzyszy Stalinowi.

Nawet w takim języku jak nasz wielki język rosyjski — najbogatszym, najbarwniejszym i pełnym ekspresji, trudno znaleźć słowa, którymi można byłoby oddawać w całej pełni niebywały entuzjazm, jaki ogarnął w owej chwili wszystkich obecnych. Działacze partyjni, mający za sobą długą, surową szkołę życia, sędziwi uczeni, słynni stachanowcy i kolchoźnicy — żywe ucieleśnienie tego wszystkiego, co jest w naszym narodzie najlepsze — wszyscy delegaci uczestniczący w Zjeździe powstali ze swych miejsc, burliwie klaskali, wznosili okrzyki „hurra”. Wraz z nimi podrywali wodza i nauczyciela narodów goście — wysłannicy bratnich partii.

Towarzysz Stalin powstaje ze swego miejsca i równym, miarowym krokiem zmierza do trybuny. Owacja wzmagająca się. Rozlegają się okrzyki powitalne w różnych językach. Owacja ta jest wyrazem miłości i przywiązania partii do swego wodza, wyrazem tego wszystkiego, czym przepełniona jest dusza radzieckiego człowieka, tego wszystkiego, co jest najdroższe dla komunisty. Upływa minuta, a potem dwie i trzy... Owacja, jak lawina w górach, połamie coraz bardziej. Ustaje ona dopiero z chwilą, gdy fala spontanicznych uczuć ustępuje miejsca pragnieniu jak najszybszego usłyszenia słów Stalina.

Gdy zaś owacja ucichła i towarzyszy Stalin przemówił — w murach Pałacu zapanała bezwzględna cisza. Towarzysz Stalin mówił, jak zawsze, bez pośpiechu, spokojnie i prosto, i każde jego słowo trafiało do serca słuchaczy.

Pamiętne słowa

Mowa towarzysza Stalina, skierowana do bratnich partii i grup, których przedstawiciele zaszczycili Zjazd swą obecnością lub które nadesłały Zjazdowi swa pozdrowienia, budzi w sercach najsilniejsze uczucie radości i dumy z naszej partii, z naszej ojczyzny. Wychowani przez partię Lenina — Stalina w duchu solidarności międzynarodowej ludzie radzieccy, zaznajamiasz się z mową stalinowską, studiując ją, dokonujecie w myśli

przebiegu tej ogromnej drogi historycznej, jaką przebył bojowy szlak komunistów — ludzi wspólnej idei pod przewodnictwem towarzysza Stalina.

Uczucia i myśli wywołane słowami wodza znajdują wciąż ujście w burzy oklasków.

Towarzysz Stalin mówi:

— Po wzięciu władzy przez naszą partię w 1917 roku i po tym, jak partia podjęła realne środki do skądowania niska kapitalistycznej i obszarniczej, przedstawiciele bratnich partii, pamiętając odoświeżeniu naszej partii, nadesłali mi „brygadę szturmową” — batalion ruchu rewolucyjnego i robotniczego. Wyrażali oni przez to nadzieję, że „brygada szturmowa” stworzy sytuację narodów jeżdzących pod młotem kapitalizmu. Sądząc, że nasza partia usprawiedliwiła te nadzieje, zwłaszcza w okresie drugiej wojny światowej, kiedy Związek Radziecki rozgromił niemiecką i japońską tyranię faszystowską, wybrał się do Europy i Azji od groźby nowego faszystowskiego.

Na asł wybuchu połączna owacja. Rozpoczyna się ona w loty, gdy znajdują się przedstawiciele bratnich partii, gdzie widamy wybitnych działaczy międzynarodowego ruchu robotniczego — Maurice Thorez, Wilhelm Pieck, Bolesław Bierut, Klementa Gottwalda, Malysza Rahsiego, Gheorghiu-Dea, Wylan Dzwienkowska, Dolores Ibaruri i innych.

Towarzysz Stalin przypomina nam, kiedy „brygada szturmowa” budowała ruch rewolucyjny i międzynarodowy, jak nazwali naszą partię przedstawiciele bratnich partii, i dziwiąc jej odwagę i sukcesy, by jedną jedyną „brygadą szturmową” kiedy musiała spełniać tę samą rolę niemal w osamotnieniu, dumą i radością witając delegatów, wnikliwe słowa Stalina:

„Obecnie sprawy mają się zupełnie inaczej.

Obecnie, gdy na obszarach od Chł i Korei do Czechosłowacji i Węgry pojawiły się nowe „szturmowe brygady” w postaci krajów ludowych i demokratycznych — obecnie sytuacja latwiej jest walczą, a nie pozostawiać.”

Grzmiąca owacja powitała te pamiętne słowa stalinowskie.

Mowa towarzysza Stalina była bezcenną pomocą dla międzynarodowego ruchu rewolucyjnego i robotniczego. Odezwali mu ona drogę i dzie czytania, powtarzania, studiowania we wszystkich krajach na wszystkich kontynentach. Nasza radziecka „brygada szturmowa” bojowniczo komunizm będzie również czepać niej natchnienia, nowe siły, nie chwiana wiarę w ostateczne zwycięstwo wielkich idei leninowsko-stalinowskich.

„Niech żyje pokój między nami!”

Pracę a podlegającami wojennymi

Słowa te wypowiedział towarzysz Stalin spokojnym, pewnym głosem podkreślając je powściągliwym wyrazistym gestem. I oto trwał się natychmiast na sali nowa owacja: ludzie, klaszające rękami i drżąc właśnie tak, jak podczas Stalina”. „Wielkiemu Stalinowi — hurra”.

Sala rozbrzmiewała coraz to w falą oklasków, pod sklepianiem Pałacu rozlegały się coraz to nowe okrzyki: „Niech żyje pokój między nami!”, „Niech żyje towarzysz Stalin!”, „Wielkiemu Stalinowi — hurra”.

Prowokacyjne insynuacje i oszczerstwa ambasady jugosłowiańskiej w Warszawie

Nota polska do Jugosławii

10 bm. Ambasada Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii w Warszawie skierowała do Ministerstwa Spraw Zagranicznych oszczerczą i prowokacyjną notę, w której protestuje przeciwko rzekomemu naruszeniu przez władze polskie przywilejów dyplomatycznych i utrudnianiu pracy Ambasady FLRJ.

W związku z tym 15 bm. Ministerstwo Spraw Zagranicznych przesłało Ambasadzie FLRJ odpowiedź następującej treści:

Ministerstwo Spraw Zagranicznych odrzuca z burzeniem niewybredne insynuacje i oszczerstwa, zawarte w nocie Ambasady Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii w Warszawie nr Br. 619-52 z 10 października 1952 r.

Min. Spraw Zagr. stwierdza, że wyżej wymieniona nota zawiera szereg prowokacyjnych wymysłów, nie mających nic wspólnego z rzeczywistością.

W przeciwnieństwie do twierdzeń Ambasady FLRJ Ministerstwo kategorycznie oświadcza, że Ambasada korzysta z wszelkich normalnych uprawnień i przywilejów, które służą dla wykonywania normalnych funkcji dyplomatycznych.

Jeśli te normalne uprawnienia i przywileje, przewidziane prawem i zwyczajami międzynarodowymi nie wystarczają Ambasadzie FLRJ dla zabezpieczenia jej działalności, to dzieje się tak dlatego, że Ambasada najwidoczniej wykracza poza normy ustalone prawem, zwyczajami i do-

brymi obyczajami, przyjętymi w stosunkach między państwami.

Działalność dywersyjno-wywiadowcza ambasady jugosłowiańskiej w Warszawie

Ministerstwo przypomina Ambasadzie FLRJ fakty ujawnione m. in. na procesie szpiega jugosłowiańskiego Petrovica, działalność wywiadowczą radcy Rukaviny i innych pracowników Ambasady, których odwołania zmuszony był domagać się Rząd Polski.

W styczniu br. terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej opuścił urzędnik Ambasady FLRJ, Papić Radovan, który uprawiał podobną działalność wywiadowczą. I tak w grudniu 1950 r. Papić przebywał w woj. wrocławskim, odwiedzając zamieszkałych tam obywateli jugosłowiańskich oraz repatriantów z Jugosławii. Papić zasięgał u nich informacji o charakterze wywiadowczym oraz rozdał wśród nich broszury o treści wrożej Polsce Ludowej.

W rozmowie z Wesolowskim Julianem, zamieszkałym we wsi Gromadka w woj. wrocławskim, Papić wypytwał rozmówcę o liczebność i dyslokację jednostek Wojska Polskiego, produkcję miejscowego przemysłu i położenie torów kolejowych. Przed odejściem Papić pozostawił Wesolowskiemu kilka nielegalnych broszur, szkalujących ZSRR i zalecił mu rozpowszechnianie ich zaufanym osobom.

Aresztowany za nadużycia Borkowski Bronisław zeznał, że podczas jego kontaktów z Papićem, ten ostatni żądał od niego informacji o działaczach PZPR i jednocześnie kazał mu zbierać informacje o pracownikach Polskiego Radia.

Podczas swego pobytu w Świdnicy w październiku 1951 r. Papić zbierał u obywateli jugosłowiańskich, zamieszkałych na tamtejszym terenie, informacje o dyslokacji i ruchach wojsk, o urzędniczych lotniskach wojskowego oraz o położeniu i produkcji miejscowych fabryk.

Według oświadczenia obywatela jugosłowiańskiego Medvedeska Borysa, zam. w Wałbrzychu ul. 1 Maja 41, w grudniu 1951 r. Papić zorganizował zebranie kilku obywateli jugosłowiańskich w mieszkaniu prywatnym Iwana Mikołajka, mieszczącym się w Wałbrzychu przy ul. Rynek 13. Pod-

czas rozmowy z nim wypytwał o charakter i przebieg produkcji miejscowego przemysłu, wypowiadając się jednocześnie wrogo w stosunku do Polski.

Opółka Hubert ożeniony z obywatelką jugosłowiańską, zamieszkałą w miejscowości Górów, woj. Olsztyn, oświadczył władzom polskim, że podczas starań w Ambasadzie FLRJ w Warszawie o uzyskanie wjazdu do Jugosławii do rodziny, urzędnicy Ambasady umyślnie zwlekali z wydaniem potrzebnych dokumentów, żądając za nie udzielenia informacji i szantażując go uniemożliwieniem mu — w razie odmowy — prawa wjazdu do Jugosławii. Papić żądał od Opółki dostarczenia informacji o umocnieniach granicy państwowej, wypytwał o rzekome urządzenia dla rakiet odrzutowych i o jednostkach Wojska Polskiego. Papić polecił mu zwracać baczność uwagę na bliskie do Górów terytorium ZSRR i interesować się ewentualnymi grupowaniami wojsk z drugiej strony granicy.

Opółka otrzymał zadanie zbierania powyższych informacji od miejscowej ludności, a nawet od młodzieży szkolnej, z którą stykał się jako nauczyciel. Papić odwiedzał Opółkę w miejscu zamieszkania. Na wyrażone przez Opółkę obawy co do niebezpieczeństwa uprawianej przez niego działalności wywiadowczej, Papić sugerował mu umożliwienie nielegalnej ucieczki z Polski.

Obywatel jugosłowiański Pawłowicz Radovan uprawiał na zlecenie Papića działalność wywiadowczą w Gdańsku, zbierając informacje o ruchach Wojsk Polskich na Wybrzeżu i siejąc ferment wśród obywateli jugosłowiańskich.

Urzędnik Papić Radovan uprawiał też dywersyjno - wywiadowczą działalność przez cały czas pobytu w Polsce, aż do momentu swego wyjazdu na „urlop”, z którego nie powrócił już do Polski.

Szykany i prowokacje wobec ambasady polskiej w Beogradzie

Z drugiej strony powszechnie są znane i wiadomo Ambasadzie FLRJ fakty brutalnego gwałcenia przez władze FLRJ uprawnień i przywilejów dyplomatycznych w stosunku do Ambasady Polskiej w Beogradzie, która była przedmiotem wszelkich szykan i prowokacyjnych ataków, aż do napadów na lokal Ambasady włącznie.

Metody inwigilacji pracowników niektórych przedstawicielstw dyplomatycznych oraz utrudnianie im pracy, stale stosowane w Jugosławii,

Ambasada FLRJ usiłuje perfidnie przypisać władzom polskim.

W świetle tych faktów jest oczywiste, że nota Ambasady nie może mieć na celu nic innego, jak próbę odwrócenia uwagi od praktyk i metod władz FLRJ jeśli chodzi o naruszanie i gwałcenie praw i zwyczajów przyjętych w stosunkach międzynarodowych. Podobne próby są jednak z góry skazane na niepowodzenie.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych kategorycznie odrzuca protest Ambasady FLRJ jako bezasadny i domaga się, by przywileje i uprawnienia, z których ona korzysta, służyły dla normalnej, zgodnej z prawem i uznanymi zwyczajami działalności dyplomatycznej.

Pierwszy dzień obrad ONZ

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 1)

„Kto przeszkadza zawieszeniu broni w Korei, temu pierwszemu krokowi w kierunku uzdrowienia sytuacji, bierzcie na siebie ciężką odpowiedzialność wobec historii i ludzkości”.

A sekretarz generalny ONZ, Trygve Lie, oświadczył:

„Znajdujemy się na trudnej i trudnej drodze walki o uniemożliwienie trzeciej wojny światowej i zwycięstwo szansa trwałego pokoju”.

Takie są słowa, a jak wygląda czyn? Właśnie w przededniu tego przemówienia byliśmy na konferencji prasowej u Trygve Lie. Dziennikarze zasypani go pytaniami, dotyczącymi roli Zgromadzenia, i jego samego, jako sekretarza generalnego ONZ, w dziele położenia kresu wojnie koreańskiej, ponieważ ta właśnie sprawa porusza umysły ogółu. Ale dziennikarze nie otrzymali żadnej odpowiedzi, poza półsłówkami w rodzaju: „nie wiem, nie orientuję się, zobaczmy”... Czyżby więc nie do Trygve Lie m. in. kierowały się słowa nowego przewodniczącego ONZ o ciężkiej odpowiedzialności wobec historii i ludzkości? Ale już nowy przewodniczący Pearson, w chwili objęcia swego stanowiska też odpowiedzialność podziela, a równie ona z każdą nową m. in. sakrą jeńców i dzieci, dokonywaną pod osłoną flagi ONZ.

Czy organy kierownicze ONZ zadecydują o głębokim pragnieniu pokoju, jakie oświadczył i z daniami, jakie stawia przed nimi historia? Trzeba sobie tego życzyć, ale już pierwszy dzień obecnej sesji nie usposobia do optymizmu. Siły, które uważają ONZ za organizację St. now Zjednoczonych, przypominają swoją obecność w sposób wręcz brutalny w przeddzień otwarcia 7-mej sesji — senacka komisja wewnętrznej bezpieczeństwa USA walczyła prowokacyjnie przesłuchiwanie 6-ku funkcjonariuszy Sekretariatu ONZ pod zarzutem działalności komuni-

stycznej. Jeden z nich, Frank B. Rowland, cel tego przedsięwzięcia oświadczył: „Jedni damy mi straszyć rządowi USA, inni międzynarodowy charakter Sekretariatu ONZ”. Wprost przeciwnie, wielko zmanifestował w tej sprawie sekretarz generalny, Trygve Lie, powołując zwałobu się na wszystkich do obrony Sekretariatu ONZ. W oświadczeniu swym pisał ONZ, że za każdym razem, gdy otrzymywał stosowną pomoc od rządu amerykańskiego, zwałobu wskazywać na to, że ONZ nie może działać bez pomocy USA.

A więc aparatem, który decyduje o działalności Sekretariatu ONZ, ma być aparat i lica amerykańskiej? Jednakże nie ba to stwierdzić, że i w polu im akty samowoli budzą coraz to w naszeńskie sprzeciw podług regu delegacji. Przejawiało się to głosowaniu w sprawie wzięcia przewodniczącego specjalnej komisji do komisji ogólnej, do której o porządku dziennym idąc w tym kierunku proponował przewodniczącego zgromadzenia k. kala się z surową krytyką dep. radzieckiego, min. Gromyki i dep. g. polskiego, prof. Stanisława Lecha. I rzy wykazał, że stanowisko to jest pogwałcenie ustalonej procedury ONZ. Propozycja wprowadzić zmianę w sprawie głosowania została odrzucona 25 delegacjami — na ogólną 52 — wypowiedziało się przeciwko temu, które Organizacja Narodów Zjednoczonych sama stworzyła.

Ten wynik głosowania jest wspaniałym symbolem i tym bardziej mówimy, iż to pierwsze spraczenie prawem „pamiętnik” nie jest w jednym pogwałceniu ducha i lit. praw ONZ, przygotowywaniem kuchni amerykańskiej. Mijęły już czasy kiedy amerykańskie maszyn do głosowania w ONZ działały matycznie.

Mieczysław Kibicki

Bilans walki i zwycięstw — perspektywy dalszego marszu naprzód

Realizacja historycznych uchwał XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego będzie ogromnym wkładem w umocnienie pokoju na świecie

Przemówienie końcowe K. J. Woroszyłowa

MOSKWA. (PAP). — Na XIX Zjeździe Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego 14 października K. Woroszyłow wygłosił następujące przemówienie:

Towarzysze!

XIX Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego zakończył swe prace. Nie ulega wątpliwości, że w chlubnych dziejach partii Lenina-Stalina obecny Zjazd zajmie wybitne miejsce.

Zjazd, który zebrał się w warunkach, gdy naród radziecki dokonuje stopniowego przejścia od socjalizmu do komunizmu, podsumował bilans walki i zwycięstw naszej partii oraz nakreślił perspektywy naszego dalszego marszu naprzód.

Obrady Zjazdu były wymowną manifestacją najgłębszego zaufania naszej partii do swego kierownictwa stalinowskiego, gorącej miłości i bezgranicznego przywiązania do wielkiego wodza i nauczyciela — towarzysza Stalina (burzliwa owacja; wszyscy wstają).

Zjazd wysłuchał referatu sekretarza KC WKP(b) towarzysza Malenkowa, który zawierał wyczerpujące sprawozdanie Komitetu Centralnego ze swej działalności w okresie między XVIII i XIX Zjazdem oraz nakreślił zadania partii na najbliższy okres. Z niezwykłym entuzjazmem Zjazd uchwalił rezolucję aprobowującą linie polityczną i działalność praktyczną KC WKP(b) (długotrwałe oklaski).

Dyskusja nad referatem sprawozdawczym o działalności KC WKP(b) wykazała raz jeszcze wielką jedność partii Lenina - Stalina, jej ścisłe zespolenie wokół Komitetu Centralnego i nierozerwalną więź z najszerszymi masami pracującymi.

Na podstawie referatu przewodniczącego Państwowego Komitetu Planowania, towarzysza Saburowa, Zjazd zatwierdził dyrektywy w sprawie pięcioletniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951 — 1955. Dyrektywy przewidują dalszy potężny rozwój gospodarki narodowej ZSRR i zapewniają dalszy znaczny wzrost dobrobytu i poziomu kulturalnego ludności. Wykonanie pięcioletniego planu pięcioletniego będzie poważnym krokiem naprzód na drodze rozwoju od socjalizmu do komunizmu.

Ogromne znaczenie mają uchwały Zjazdu o zmianach w Statucie partii.

Odtąd partia nasza będzie się nazywała Komunistyczną Partią Związku Radzieckiego. Nowa nazwa partii wyraża jak najściślej marksistowską treść zadań partii. Zrezygnowanie z podwójnej nazwy partii — „komunistyczna” — „bolszewicka” — odzwierciedla ten epokowy fakt, że zasady leninowsko - stalinowskie odosłły naszej partii całkowite i niepodzielne zwycięstwo.

Statut Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, przyjęty na podstawie referatu sekretarza KC WKP(b) towarzysza Chruszczowa, uogólnia ogromne doświadczenie organizacyjne zdobyte przez partię po XVIII Zjeździe. Zmiany wniesione przez Zjazd do Statutu oznaczają nowy, wyższy etap w rozwoju partii, odpowiadający zadaniom walki o zbudowanie społeczeństwa komunistycznego.

W rezolucji „O ponownym opracowaniu programu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego” Zjazd uznał za konieczne dokonanie ponownego opracowania istniejącego programu partii. Powołana przez Zjazd Komisja, która ma ponownie opracować program, kierować się będzie podstawowymi tezami nowego genialnego dzieła towarzysza Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”. Idee tej pracy stalinowskiej oświecają naszą drogę naprzód ku całkowitemu zwycięstwu komunizmu (długotrwałe oklaski).

Po przedyskutowaniu najważniejszych zagadnień budownictwa partyjnego, gospodarczego i kulturalnego oraz powzięciu historycznych uchwał w tych sprawach, Zjazd wybrał kierownicze organy partii — Komitet Centralny i Centralną Komisję Rewizyjną.

Nowo wybrany Komitet Centralny przystępuje do pracy nad wykonaniem uchwał Zjazdu, uzbrojony w przebogate doświadczenie i w stalinowską naukę o budownictwie komunistycznym. Partia wie, że jej Komitet Centralny z towarzyszem Stalinem na czele zapewni pomyślne wykonanie gigantycznych zadań naszej ojczyzny (burzliwe, długotrwałe oklaski).

Przemówienie towarzysza Stalina, którego z taką ogromną uwagą słuchali delegaci na Zjazd i nasi drodzy goście, stanowić będzie wielki program walki i zwycięstw. Przemówienie naszego wodza i nauczyciela, towarzysza Stalina będzie dla wszystkich ludzi radzieckich, dla mas pracujących wszystkich krajów, na-

przez generałów, admirałów i marszałków szkoły stalinowskiej, pod przewodnictwem największego stratega Rewolucji Socjalistycznej i genialnego wodza, towarzysza Stalina, swą wielkością, bezgranicznym bohaterstwem i prawdziwym kunsztem wojennym okryły ojczyznę nieśmiertelną chwałą (burzliwe oklaski).

Groźnym orężem w ręku dowódców naszych armii, frontów i ich sztabów, była stalinowska nauka wojenna jak należy zwyciężać.

Za pomocą tego wspaniałego oręża, radzieckie siły zbrojne, w wyniku szeregu historycznych bitew, które stały się dziś „klasycznymi wzorami stalinowskiej sztuki operacyjno-strategicznej”, odniosły całkowite zwycięstwo, wróg został rozgromiony i skapitulował (długotrwałe oklaski).

Po zwycięskim zakończeniu Wielkiej Wojny Narodowej nasz naród pod kierownictwem partii dokazał cudów bohaterstwa pracy, przedterminowo wykonał czwartą pięcioletnią planową stalinowską i skutecznie rozwiązuje zadania w dziedzinie nowego potężnego rozwoju ekonomiki i kultury socjalistycznej.

Dzisiaj możemy powiedzieć, że nigdy jeszcze Ojczyzna nasza nie była tak wielka i potężna, tak pełna sił żywotnych i energii twórczej jak obecnie! (długotrwałe oklaski).

W wyniku przebytej drogi, odniesionych zwycięstw i osiągnięć wzrosł niezmiennie autorytet międzynarodowy Związku Radzieckiego, zwiększyło się jego oddziaływanie na rozwój wydarzeń światowych.

Już w 1927 roku towarzysz Stalin mówił, że w toku dalszego rozwoju historycznego „będą się kształtować dwa ośrodki w skali światowej: ośrodek socjalistyczny skupiający kraje ciążące ku socjalizmowi i ośrodek kapitalistyczny, skupiający kraje ciążące ku kapitalizmowi”.

Zycie potwierdziło w pełni to genialne stalinowskie przewidywanie.

„Państwo radzieckie — powiedział w referacie sprawozdawczym KC WKP(b) towarzysz Malenkow — nie jest już obecnie odosobnioną wyspą otoczoną przez kraje kapitalistyczne”.

Idziemy naprzód w jednolitym froncie z wielkim narodem chińskim, z masami pracującymi krajów demokracji ludowej i Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Sympatyzują z nami i popierają nas postępowi i uczciwi ludzie całego świata. Rosną nieustannie nasze siły, siły milionów prostych ludzi, którzy zrzucili okowy kapitalizmu, którzy stanęli pod sztandarem walki o nowe szczęśliwe życie dla siebie i dla przyszłych pokoleń.

Zupełnie odmienny obraz przedstawia skazany na zagładę obóz kapitalistyczny.

W obozie kapitalistycznym coraz bardziej zaostrzają się sprzeczności między krajami i rosną sprzeczności wewnętrzne krajów, coraz groźniej nadciąga nowy kryzys ekonomiczny, nieubłagane wzrasta bezrobocie i towarzyszą mu nieuchronnie pauperyzacja mas pracujących.

Imperializm amerykański, który podjął się roli zbawcy kapitalizmu, usiłuje zjednoczyć siły reakcyjne całej kuli ziemskiej, dąży do rozpętania nowej wojny światowej przeciwko ZSRR i krajom obozu demokratycznego, licząc na zdobycie w ten sposób panowania nad światem.

Kierowani przez partię Lenina Stalina ludzie radzieckie, wspólnie z setkami milionów obrońców pokoju innych krajów, wspólnie z uczciwymi ludźmi całego świata, walczą i będą walczyć nieustannie o pokój, niezawisłość i wolność narodów.

Obecny Zjazd z nową siłą potwierdził, że partia nasza jak i cały naród radziecki zdecydowanie są niezłomnie bronici pokoju i obronici pokoju.

Nie oznacza to, że możemy choć na chwilę ослаbić uwagę, jakiej udzielamy zagadnieniom obrony państwa radzieckiego.

Partia nasza, rząd i cały naród radziecki uważają i nadal będą uważać za swój najważniejszy obowiązek zapewnienie zdolności obronnej ojczyzny socjalistycznej, wszechstronne umacnianie gotowości ludzi radzieckich

spotkania w pełnym uzbrojeniu każdego agresora.

Towarzysze!

Uchwaly powzięte przez nasz Zjazd otwierają przed partią, przed całym narodem radzieckim nowe wspaniałe horyzonty pokojowej twórczej pracy w imię zbudowania komunizmu w naszym kraju.

Realizacja uchwał przyjętych przez Zjazd uczyni ojczyznę radziecką jeszcze potężniejszym mocarstwem i będzie wielkim wkładem do sprawy umocnienia całego obozu demokracji i socjalizmu, do sprawy utrwalenia pokoju na całym świecie.

Bratnie partie komunistyczne i robotnicze, masy pracujące wszystkich krajów, cała ludzkość postępową, wzbogacaną przez nasze doświadczenie, z jeszcze większym zdecydowaniem pójdą drogą wolności i postępu.

Na tym polega wielkie międzynarodowe znaczenie XIX Zjazdu naszej partii.

O doniosłym znaczeniu naszej wielkiej sprawy dla mas pracujących wszystkich krajów, dla całej postępowej ludzkości świadczą dobitnie powitania dla XIX Zjazdu, które tutaj przekazywali przedstawiciele bratnich partii komunistycznych i robotniczych.

Partii Lenina - Stalina przypadła w udziale wielka, szlachetna misja historyczna — zapewnić zbudowanie społeczeństwa komunistycznego w naszym kraju i w ten sposób utworzyć całej ludzkości drogę do komunizmu (długotrwałe oklaski). Wiemy, że czeka nas nie tylko radość zwycięstw, nieuchronnie są również trudności, ale wiemy także, że partia Lenina-Stalina pod przewodnictwem swego genialnego wodza przezwycięży wszystkie trudności i odniesie całkowite zwycięstwo (burzliwe oklaski).

Abymy mogli jednak wykorzystać pełniej wszystkie nasze możliwości i szybciej kroczyć naprzód ku wytkniętemu celowi, usuwając z drogi wszelkie trudności i przeszkody, musimy zdecydowanie walczyć z niedociągnięciami w pracy, przezwyciężać nastroje niefrasobliwości, beztroski i samouspokojenia.

Niezastąpioną bronią w walce partii z niedociągnięciami, błędami i wszelkiego rodzaju bolączkami jest krytyka i samokrytyka. Umocnia ona partię, podnosi jej zdolność bojową, zacieśnia i pogłębia jej więź z masami, rozwija twórczą aktywność szeregów partyjnych i wszystkich ludzi pracy.

Towarzysze!

Partia Lenina - Stalina cieszy się bezgraniczną miłością wielomilionowego narodu radzieckiego.

Ku naszej partii, ku jej wielkiemu wodzowi towarzyszowi Stalinowi kierują się spojrzenia ludzi pracy i postępu na całym świecie, tych wszystkich, którzy pragną szczęścia dla siebie, dla swych dzieci, dla przyszłych pokoleń. Niech mi wolno będzie oświadczyć z tej wysokiej trybuny, że partia nasza wykona swą historyczną misję do końca. Zwycięski sztandar — sztandar Marksa - Engelsa - Lenina - Stalina — będzie nadal powiewał dumnie nad wyzwoloną i odrodzoną ziemią! (burzliwe, długotrwałe oklaski).

Przyjemna i radosna jest świadomość, że naród radziecki buduje i tworzy nowe życie pod przewodnictwem naszego genialnego nauczyciela, wodza i przyjaciele, towarzysza Stalina, którego światły umysł, potężna wola i bezgraniczna miłość do człowieka są rękami nowych zwycięstw, rękami pomyślnego rozwiązania zadań budownictwa komunistycznego, postawionych przez XIX Zjazd naszej partii (burzliwe, długotrwałe oklaski).

Niech żyje nasz potężny i wolny naród, twórca nowego komunistycznego społeczeństwa! (długotrwałe oklaski).

Niech żyje wielka Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, partia Lenina - Stalina — promotor i organizator wszystkich zwycięstw narodu radzieckiego! (długotrwałe oklaski).

Chwała wielkiemu wodzowi i nauczycielowi mas pracujących i całej postępowej ludzkości, genialnemu budowniczemu komunizmu, towarzyszywo! Stalino! (burzliwe, długotrwałe oklaski) przechodzące w owację; wszyscy wstają. Okrzyki: „Hurra!”, „Wielkiemu towarzyszowi Stalinowi — hurra!”).

Ogłaszam XIX Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego za zamknięty (burzliwe oklaski; wszyscy wstają. Okrzyki: „Towarzyszywo! Stalinowi — hurra!”, „Chwała Wielkiemu Stalinowi!”, „Delegaci na Zjazd i goście z ogromnym entuzjazmem śpiewają hymn partyjny „Międzynarodówkę”. Ponownie zrywa się burzliwa owacja na cześć wielkiego Stalina. W całej sali rozlegają się w wieloletnich okrzykach na cześć wielkiego Stalina — ukochanego wodza i nauczyciela).

SKŁAD KC KOMUNISTYCZNEJ PARTII ZWIĄZKU RADZIECKIEGO

Członkowie Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, wybrani na XIX Zjeździe Partii:

- 1) A. A. Andrejew,
- 2) W. M. Andrianow,
- 3) A. B. Aristow,
- 4) G. A. Arutinow,
- 5) S. Babajew,
- 6) M. D. Bagrow,
- 7) N. K. Bajbakow,
- 8) N. I. Bielajew,
- 9) I. A. Benediktow,
- 10) L. P. Beria,
- 11) B. P. Bieszczew,
- 12) I. P. Bojcow,
- 13) G. A. Borkow,
- 14) L. I. Brezniew,
- 15) N. A. Bulganin,
- 16) S. A. Wagapow,
- 17) B. L. Wannikow,
- 18) A. M. Wasilewski,
- 19) I. A. Wołkow,
- 20) G. I. Woronow,
- 21) K. J. Woroszyłow,
- 22) A. J. Wyszynski,
- 23) B. Gafurow,
- 24) F. S. Gorlaczew,
- 25) W. W. Griszyn,
- 26) I. T. Griszyn,
- 27) M. I. Guslew,
- 28) G. A. Denisow,
- 29) A. N. Jegorow,
- 30) A. P. Jefimow,
- 31) L. N. Jefremow,
- 32) J. A. Zdanow,
- 33) L. K. Zegalin,
- 34) K. P. Żukow,
- 35) A. F. Zasiadko,
- 36) A. G. Zwieriew,
- 37) M. W. Zimianin,
- 38) N. G. Ignatow,
- 39) S. D. Ignatiew,
- 40) I. G. Kabanow,
- 41) L. M. Kaganowicz,
- 42) J. E. Kalnberzin,
- 43) I. W. Kapitonow,
- 44) Z. N. Kecchowell,
- 45) A. N. Kildin,
- 46) A. I. Kiriczenko,
- 47) W. I. Kisielow,
- 48) N. W. Kisielow,
- 49) M. D. Kowrigina,
- 50) F. R. Kozlow,
- 51) I. S. Koniew,
- 52) A. J. Korniejczuk,
- 53) D. S. Korotczenko,
- 54) P. N. Korczagin,
- 55) A. N. Kosygin,
- 56) S. N. Krugłow,
- 57) W. W. Kuznecow,
- 58) N. G. Kuznecow,
- 59) T. I. Kulljew,
- 60) A. M. Kutyrlew,
- 61) O. W. Kuusinen,
- 62) I. G. Keblin,
- 63) A. N. Łarionow,
- 64) I. S. Latunow,

- 65) I. K. Lebediew,
- 66) W. W. Lukianow,
- 67) G. M. Malenkow,
- 68) W. A. Malyszew,
- 69) A. I. Martin,
- 70) A. I. Mgeladze,
- 71) D. N. Mileinik,
- 72) L. G. Mielnikow,
- 73) L. Z. Mechlis,
- 74) A. I. Mikojan,
- 75) M. B. Mitin,
- 76) N. A. Michajłow,
- 77) W. M. Molotow,
- 78) W. A. Moskwlin,
- 79) Z. I. Muratow,
- 80) N. A. Muchitdinow,
- 81) W. I. Niedosiekin,
- 82) B. F. Nikolajew,
- 83) A. I. Nijazow,
- 84) N. N. Organow,
- 85) A. M. Pankratowa,
- 86) N. S. Patoliczew,
- 87) N. M. Piegow,
- 88) M. G. Pierwuchin,
- 89) P. K. Ponomarenko,
- 90) A. N. Poskrebyaszew,
- 91) P. N. Pospielew,
- 92) F. M. Prassa,
- 93) W. A. Prokofiew,
- 94) W. P. Pronin,
- 95) A. M. Puzanow,
- 96) I. R. Razzakow,
- 97) A. M. Rumiancew,
- 98) M. Z. Saburow,
- 99) A. W. Slemn,
- 100) D. G. Smirnow,
- 101) A. J. Snieczakus,
- 102) W. D. Sokolowski,
- 103) J. W. Stalin,
- 104) M. A. Susłow,
- 105) J. B. Tajbekow,
- 106) I. F. Tewoslan,
- 107) P. I. Tłow,
- 108) F. J. Tłow,
- 109) D. F. Ustinow,
- 110) A. A. Fadlejew,
- 111) A. I. Chworostuehin,
- 112) M. W. Chruszczow,
- 113) N. S. Chruszczow,
- 114) P. F. Czeplakow,
- 115) W. J. Czernyszew,
- 116) D. I. Czesnokow,
- 117) Z. Szajachmetow,
- 118) N. M. Szewnik,
- 119) A. N. Szelepin,
- 120) D. T. Szepilow,
- 121) M. F. Szkliriatow,
- 122) P. F. Judin,
- 123) U. J. Jusupow,
- 124) I. D. Jakowlew,
- 125) M. A. Jasnów.

- 7) N. J. Basistyj,
- 8) S. I. Bogdanow,
- 9) A. D. Bondarenko,
- 10) S. Z. Borisow,
- 11) S. M. Budionny,
- 12) S. M. Butuzow,
- 13) K. A. Wierszulin,
- 14) M. A. Gedwillas,
- 15) S. A. Gogildze,
- 16) A. W. Gorbajow,
- 17) K. P. Gorszenin,
- 18) A. A. Greczko,
- 19) W. G. Grigorjan,
- 20) A. A. Grumyko,
- 21) A. D. Danijalow,
- 22) B. A. Dwinski,
- 23) P. W. Dementiew,
- 24) N. A. Dygaj,
- 25) A. A. Jepszew,
- 26) D. W. Jefremow,
- 27) W. G. Zaworonkow,
- 28) P. F. Zlgarew,
- 29) D. G. Zimlerin,
- 30) G. K. Zukow,
- 31) A. P. Zawienlagin,
- 32) G. N. Zarubin,
- 33) P. A. Zacharow,
- 34) S. J. Zacharow,
- 35) L. F. Iljiczew,
- 36) N. S. Kazakow,
- 37) I. A. Kalrow,
- 38) N. T. Kalczenko,
- 39) M. J. Kanunnikow,
- 40) B. Z. Kobulow,
- 41) A. I. Kozłow,
- 42) P. T. Komarow,
- 43) L. R. Kornijec,
- 44) A. I. Kostousow,
- 45) F. F. Kuzniecowa,
- 46) K. S. Kuznecowa,
- 47) K. D. Kulow,
- 48) P. N. Kumykin,
- 49) P. F. Ładanow,
- 50) W. T. Łacis,
- 51) P. F. Łomako,
- 52) A. A. Łuczynski,
- 53) L. P. Łykowa,
- 54) J. J. Maksarew,
- 55) J. A. Malik,
- 56) M. S. Malinina,
- 57) R. J. Malinowski,
- 58) F. A. Mamonow,

- 59) I. I. Maslennikow,
- 60) R. J. Mielnikow,
- 61) K. A. Miereckow,
- 62) W. N. Merkulow,
- 63) A. A. Muiłsep,
- 64) M. I. Niediełlin,
- 65) P. W. Nikitin,
- 66) I. I. Nosenko,
- 67) G. M. Orłow,
- 68) K. W. Ostrowitianow,
- 69) W. N. Pawłow,
- 70) D. W. Pawłow,
- 71) J. I. Paleckij,
- 72) A. S. Panuszklin,
- 73) P. I. Parszin,
- 74) M. I. Pidtyczenko,
- 75) M. T. Pomazniew,
- 76) B. N. Ponomariew,
- 77) G. M. Popow,
- 78) S. O. Postowałow,
- 79) A. P. Pezelakow,
- 80) D. J. Rajzer,
- 81) W. M. Klabikow,
- 82) W. S. Riasnoj,
- 83) S. S. Rumiancew,
- 84) Z. T. Serdiuk,
- 85) I. A. Slerow,
- 86) K. M. Smonow,
- 87) I. P. Skulkow,
- 88) K. M. Sokolow,
- 89) L. N. Solowiew,
- 90) S. A. Stiepanow,
- 91) J. A. Stiepanowa,
- 92) W. N. Stoletow,
- 93) K. S. Timoszenko,
- 94) S. M. Tichomirow,
- 95) S. K. Toka,
- 96) Z. P. Tumanowa,
- 97) A. G. Flodorow,
- 98) J. A. Furcewa,
- 99) A. U. Chachałow,
- 100) I. S. Chochłow,
- 101) W. G. Chowrebaszwill,
- 102) W. F. Cyreń,
- 103) W. I. Czujkow,
- 104) G. A. Czumaczenko,
- 105) N. N. Szatalin,
- 106) Z. A. Szaszkow,
- 107) A. M. Szkolnikow,
- 108) S. M. Sztemlenko,
- 109) P. A. Judin,
- 110) I. S. Jumaszew.

Skład Centralnej Komisji Rewizyjnej wybranej przez XIX Zjazd Partii

- 1) A. I. Aleksiejew,
- 2) W. A. Andrejew,
- 3) W. I. Babicz,
- 4) A. F. Gorkin,
- 5) G. J. Griszko,
- 6) G. P. Gromow,
- 7) J. I. Gromow,
- 8) K. A. Gublin,
- 9) W. P. Druzyn,
- 10) G. W. Jenfutlin,
- 11) W. I. Zakurajew,
- 12) W. J. Zinzhenko,
- 13) G. P. Kozłaczew,
- 14) W. S. Krużkow,
- 15) T. Kulatow,
- 16) Z. W. Mironowa,
- 17) P. G. Moskatow,
- 18) W. P. Moskwowski,
- 19) B. Owieczow,

- 20) G. I. Oslpow,
- 21) N. W. Podgornij,
- 22) B. F. Podcerob,
- 23) F. S. Prokkonen,
- 24) D. Rasułow,
- 25) G. J. Rud,
- 26) W. S. Slemonow,
- 27) N. A. Skworcow,
- 28) A. I. Soblenin,
- 29) A. M. Spiridonow,
- 30) A. I. Strujew,
- 31) M. S. Sujetlin,
- 32) A. A. Surkow,
- 33) M. P. Tarasow,
- 34) S. N. Tarasow,
- 35) A. T. Twardowski,
- 36) E. I. Tretjakowa,
- 37) M. T. Jakubow.

Zastępcy członków Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

- 1) G. F. Aleksandrow,
- 2) G. W. Aleksienko,
- 3) P. A. Artemlew,

- 4) T. A. Achazow,
- 5) I. H. Bagramian,
- 6) W. M. Bakradze,

Skupieni pod sztandarem Frontu Narodowego oddamy głosy za rozkwitem Ojczyzny, za pokojem

Za 9 dni wyborcy oddadzą swe głosy na kandydatów Frontu Narodowego. Teraz spotykają się z nim, mówią o wielkich dotychczasowych osiągnięciach i wspaniałych perspektywach, które otwiera Program Wyborczy.

Na rynku w Mikołowie odbyło się spotkanie przeszło 5 tys. robotników miejscowych zakładów pracy, członków ich rodzin, inżynierów, techników i młodzieży z kandydatem na posła, przewodniczącym CRZZ — W. Kłosiewiczem.

„Związki zawodowe — najbardziej poważna organizacja ludzi pracy w Polsce, popiera w całej rozciągłości Program Wyborczy Frontu Narodowego i są żywo zainteresowane w jego pełnej realizacji, ponieważ zawiera on w sobie wielką i realną perspektywę wzmocnienia siły naszego kraju, poprawy bytu klasy robotniczej, perspektywę likwidacji naszych dotychczasowych trudności — oświadczył W. Kłosiewicz.

Burliwym oklaskami przyjmują zebrani rezolucję, odczytaną przez członka zarządu Zakładu M-10 K. Wojciecha.

„Skupieni pod sztandarami Frontu Narodowego zobowiązujemy się wzmocnić siły Polski Ludowej przez realizację planów produkcyjnych, przez podnoszenie swego wykształcenia ideowego i zawodowego, przez umocnienie władzy ludowej. Oddamy w dniu wyborów głos na listę Frontu Narodowego w przekonaniu, że głosimy za rozkwitem Ojczyzny, niepodległością i pokojem”.

Gromiła podziemi do urn wyborczych

W wielkiej hali maszyn Zakładów Mechanicznych im. J. Stalina w Łabędach załoga robotnicza spotkała się z kandydatem na posła, wiceprzewodniczącym PKPG E. Szynem i kandydatem na zastępcę posła, przewodniczącym — P. Czarnym.

„Musimy jeszcze bardziej wzmocnić nasze wysiłki w walce o harmonijny rozwój przemysłu i rolnictwa, o nowoczesny przemysł i wyższy poziom gospodarki rolnej — powiedział E. Szyn. — Nie zapominajmy, że dla agrosorów najlepszym środkiem do opamiętania się jest siła. Dysponujemy siłą, jaką dotychczas nigdy nie dysponowaliśmy. Naszym największym bogactwem i siłą są nasi przodownicy pracy i racjonalizatorzy. Im więcej takich ludzi będziemy mieli, tym szybciej rosnąć będzie nasza potęga i dobrobyt.

Następnie przemawiali robotnicy fabryki, zapewniając o swym pełnym poparciu dla Programu Frontu Narodowego.

„Gromiła podziemi do urn wyborczych — mówi mistrz szlifierki F. Studnicki — aby słyszeć swe głosy na najlepszych synów naszego narodu, do których mamy pełne zaufanie, jak do towarzysza Szyna, Czarnego i innych. Głosy nasze popieramy jeszcze lepszą i wydajniejszą pracę”.

W uchwałonej rezolucji załoga przyrzeka jeszcze wydajniej i lepiej

pracować by w pełni zrealizować Program Frontu Narodowego.

Program Frontu Narodowego to wielki plan naszej przyszłości

Tłumnie przebiegły kobiety z okręgu bielsko-bialskiego na spotkanie z kandydatką na posła, wiceprzewodniczącą Światowej Demokratycznej Federacji Kobiet, wicemin. E. Pragierową.

Gorącą aprobatę zebranych wywołują słowa wicemin. Pragierowej, która stwierdza, iż Program Frontu Narodowego, to wielki plan przyszłości naszego Państwa, w którym jest miejsce dla każdego, kto bierze udział w wykuwaniu naszych osiągnięć.

W jednogłośnie przyjętej rezolucji kobiety stwierdzają:

„Program Frontu Narodowego jest wyrazem woli i działania wszystkich Polaków, którzy pragną gospodarczego i kulturalnego rozwoju Państwa, realizację planów gospodarczych, wzmocnienia pokoju i jasnej przyszłości dla nas. Przykładem dla kobiet polskiej będą kobiety radzieckie, które pokazały całemu światu, do czego jest zdolna kobieta — płomienna patriotka i pełnoprawna obywatelka”.

Wcielamy w życie hasła Programu Wyborczego

W Sopocie obradował 13 i 14 bm. Krajowy Zjazd aktywów kobiecego spółdzielczości przemysłowej i rze-

mieślniczej z udziałem 300 delegatów z całej Polski, reprezentujących 80-tysięczną rzeszę kobiet zatrudnionych w spółdzielczości przemysłowej i rze-

mieślniczej. Na zakończenie obrad przyjęto jednomyślnie uchwałę stwierdzającą m. inn.:

„Kobiety ze spółdzielni pracy przemysłowej i rzemieślniczej skupione wraz z całym narodem we Frontie Narodowym w codziennej pracy, przy warsztacie, w laboratoriach i przy maszynach osiągnięciami w pracy za wodowej i społecznej wciela w życie hasła Programu Wyborczego Frontu Narodowego”.

Zjazd uchwalił tekst listu do Prezydenta Bolesława Bieruta, zapewniającego, że 26 października spółdzielczość złoży swe głosy na kandydatów Frontu Narodowego.

Koncerty życzeń dla słuchaczy polskich nadawać będzie radio radzieckie

Do Zarządu Głównego TPP-R i do redakcji Tygodnika „Przyjaźń” napływają liczne listy z terenu, w których członkowie TPP-R proszą o szerzej niż dotychczas uwzględnienie w programie radiowym muzyki rosyjskiej i radzieckiej w wykonaniu artystów radzieckich. Doceniając znaczenie tej inicjatywy dla popularyzacji osiągnięć kultury radzieckiej, Zarz. Gł. TPP-R porozumiał się z Wszczęziwskim Komitetem do Spraw Radiofonii w Moskwie, Wyrazem serdecznego ustosunkowania się radia radzieckiego do życzeń słuchaczy polskich jest zgoda Wszczęziwskiego Komitetu na nadawanie koncertów życzeń na podstawie listów pisanych przez członków TPP-R.

Pragnąc zaspokoić wszystkie życzenia słuchaczy polskich Zarz. Gł. Towarzystwa zwraca się o przysyłanie listów do Wszczęziwskiego Komitetu do Spraw Radiofonii w Moskwie za pośrednictwem Zarz. Gł. TPP-R w Warszawie. W listach tych zawarte życzenia tyczyć się mogą zarówno te-

42 powiaty zwolniono od miarek i odsypów

90 proc. rocznego planu dostaw zboża przekroczyło ostatnio 5 dalszych powiatów. Chłopi z tych powiatów, którzy dostarczyli całą wyznaczoną im do odstawy ilość zboża, zwolnieni zostali z obowiązku dawania miarek i odsypów.

Ogółem liczba powiatów, które mają roczny plan dostaw zboża wykonany w co najmniej 90 proc., wynosi obecnie 42.

Już 30 cukrowni rozpoczęło kampanię

30 cukrowni pracuje już w okręgach lubelskim, opolskim, świdnickim, poznańskim, pomorskim, gdańskim i warszawskim.

14 bm. ruszyła największa w kraju cukrownia „Chelma”. Jeszcze w tym tygodniu przewiduje się uruchomienie dalszych 30 cukrowni, a w ostatniej dekadzie bm. — włączyć się do produkcji pozostałe cukrownie.

Akademie ku czci bojowników o wolność

15 bm. w przeddzień 10 rocznicy bohaterstwa śmierci 50 weteranów synów narodu, synów warszawskiego proletariatu, członków PPR i bojowników GL, straconych na szubienicach przez hitlerowskich oprawców, w świetlicy szkoły TPD na Bródnie oraz w warsztatach remontowych PKP Szczęśliwice, odbyły się uroczyste akademie.

Ludność złożyła hołd pamięci bohaterów, którzy życie swe oddali za wielką sprawę wyzwolenia narodu i społecznego ludu polskiego.

Oporny kulak skazany na 1 rok więzienia

Chłopi grom. Braszowice w pow. ząbkowskim, decyzyjną całą gromadę przekazali prokuratorowi sprawę kulaka F. Kucharka, który systematycznie uchylał się od wykonywania wszystkich zobowiązań wobec Państwa.

Sąd Powiatowy w Ząbkowicach, po rozpatrzeniu sprawy F. Kucharka i przesłuchaniu świadków, skazał go za złośliwe uchylanie się od obowiązków dostaw na 1 rok więzienia.

Wspaniałe sukcesy radzieckich mas pracujących we współzawodnictwie na cześć XIX Zjazdu

Dziesiątki ton metalu ponad plan wytopili wczoraj w nocy stachanowcy oddziału pieców martenowskich moskiewskich zakładów „Sierp i Młot”. Przedterminowo zakończyła realizację planu październikowego załoga wielkiej fabryki pomp im. Kalinina, która wyprodukowała już ponad plan setki pomp.

W Zakładach Hutniczych im. Stalina na uruchomiono walcarkę, dzięki której zakłady te stały się największym w ZSRR przedsiębiorstwem produkującym walcowane nie spawane rury dla wielu gałęzi przemysłu.

W zakładach budowy obrabiarek im. Gorkiego w Kijowie wyprodukowano prototyp tokarki, na której można jednocześnie wykonywać 16 czynności.

Z entuzjazmem pracują również radzieccy kolchoźnicy, budowniczowie gigantycznych obiektów hydroenergetycznych, pracownicy przemysłu naftowego, węglowego, lekkiego i spożywczego — wszyscy ludzie radzieccy.

Wszyscy w szeregach Obrońców Pokoju!

Zachowanie i utrwalenie pokoju pilnym zadaniem, które powinno i może być spełnione wspólnymi siłami Ojczyzny w Pekinie do narodów świata

PEKIN (PAP). W ostatnim dniu obrad Kongresu Obrońców Pokoju krajów Azji i strefy Pacyfiku jednomyślnie uchwalili oświadczenie o narodach świata. Oświadczenie to głosi m. in.:

Delegaci 37 krajów, zgromadzeni w liczbie 367 na Kongresie Obrońców Pokoju krajów Azji i strefy Pacyfiku, należący do różnych narodowości, ras i wyznań, posiadający różne poglądy polityczne, lecz będący wyrazicielami nieugiętej woli pokoju 1.600 milionów ludzi, stwierdzili jednomyślnie w atmosferze dobrej woli i wzajemnego zaufania, że **ZACHOWANIE I UTRWALENIE POKOJU JEST PILNYM ZADANIEM, KTÓRE POWINNO I MOŻE BYĆ SPEŁNIONE WSPÓLNymi WYSIŁKAMI**.

Jaskrawym kontrastem wobec szaleńczego dążenia do wojny jest gorące dążenie narodów całego świata do położenia kresu istniejącym konfliktom, aby energia i środki zużywane na dzieło zniszczenia i zagłady były wykorzystywane w celach twórczych, dla polepszenia warunków życia, aby zapewnić ludzkości trwały pokój.

Narody pozostające jeszcze pod obcym panowaniem rozumieją, że walka o wyzwolenie narodowe jest nierozdzielnie związana z walką przeciwko wojnie, że przygotowania do wojny zaciskają pięta ich niewoli. Narody, których rządy prowadzą przygotowania do wojny, żyją w nieustannym strachu i niepewności; narody te zdają sobie sprawę, że bezpieczeństwo i stabilizacja warunków mogą być zapewnione jedynie na drodze pokojowego rozwoju. Kraje, posiadające szerokie plany pokojowego budownictwa gospodarczego, gorąco pragną pokoju. Aby móc w dalszym ciągu polepszać warunki bytu swych narodów.

Narody krajów Azji i strefy Pacyfiku nieugięte dążą do wspólnego celu — walki przeciwko wojnie i w obronie pokoju. Deklarujemy ponownie swe niezłomne przekonanie, iż kraje o różnych systemach społecznych i sposobie życia mogą współistnieć i współpracować w imię ogólnego dobra.

Rozumiemy dobrze, że na pokój nie wolno czekać, lecz pokój trzeba wywalczyć. Aby zapewnić trwały pokój, powinniśmy zjednoczyć swe siły i prowadzić nieustanną walkę.

W imię pokoju w Azji, strefie Pacyfiku i na całym świecie konieczne jest:

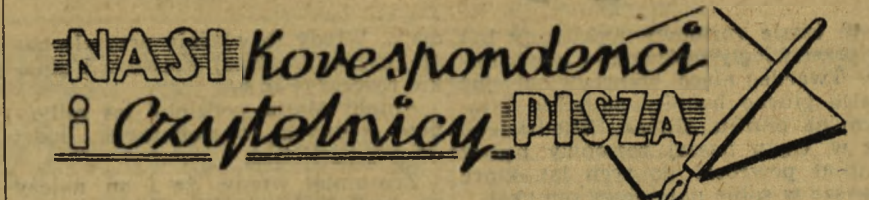
natychnościowe przywrócenie pokoju w Korei na sprawiedliwych i rozsądnych zasadach, położenie kresu wojnie w Vietnamie, na Malajach i w innych rejonach oraz wycofanie wszystkich obcych wojsk; położenie kresu nadadzanym się militarnemu japońskiemu, zawarcie z Japonią prawdziwego traktatu pokojowego przez zainteresowane kraje, utworzenie niezawisłej, demokratycznej, wolnej i jednolitej pokój Japonii;

walka z ingerencją jednego kraju w sprawy wewnętrzne drugiego, walka z naruszaniem suwerenności jednego kraju przez drugi kraj, obrona niezawisłości narodowej, walka o niezawisłość;

zwalczanie blokady i embargo, popieranie współpracy gospodarczej i wymiany kulturalnej między krajami na zasadach równości i wzajemnej korzyści;

zakaz podżegania do wojny, walka z dyskryminacją rasową, obrona praw kobiet i troska o losy dzieci; możliwie najszybsze zawarcie paktu pokoju między pięcioma mocarstwami, redukcja zbrojeń i zakaz stosowania broni atomowej, bakteriologicznej i chemicznej, jak również wszelkiej innej broni masowej zagłady.

W walce o pokój w Azji, strefie Pacyfiku i na całym świecie szczególnie duża odpowiedzialność spada na naród amerykański. Operacje wojenne i przygotowania do wojny, prowadzone w naszej części świata i w innych rejonach kuli ziemskiej przez rząd St. Zjednoczonych są zgubne dla narodów krajów Azji i strefy Pacyfiku, zgubne dla narodów całego świata. Aczkolwiek operacje te prowadzone są w imieniu narodu St. Zjednoczonych, to jednak są one niezgodne z jego wolą i interesami.

Ofiarnie i z zapałem pracuje Zakładowy Komitet Frontu Narodowego ZBMW-2 na Mirowie i Muranowie

Załoga budowniczych Muranowa i Mirowa zobowiązała się do poparcia Programu Wyborczego Frontu Narodowego i uczczenia XIX Zjazdu WKP(b) dać do końca października 39.885 roboczogodzin dodatkowej produkcji oraz zaoszczędzić wiele metrów sześciennych i kilogramów węgla, żelaza, metali nieżelaznych, drewna z odcygu oraz makulatury.

Dla mieszkańców Warszawy oznacza to m. in. oddanie do użytku na 1 dni przed terminem 152 izb mieszkalnych w bloku 143 i 144, który na Mirowie oraz na 26 dni przed terminem bloku nr. 21a.

Na dzień 11 bm. zobowiązała się wykonać już w 65 proc. co daje gwarancję pełnego wykonania zobowiązania w oznaczonym terminie. Z wielką pomocą przy realizacji zobowiązań przechodzi Zakładowy Komitet Frontu Narodowego. Siedzi on, czy w pracy nie ma przeszkód i interweniuje, gdy na budawach mają miejsce zahamowania np. w dostawie materiałów budowlanych. Komitet Frontu Narodowego przy współudziale studentów Sekcji Dziennikarskiej UW i korespondentów „Życia” organizuje też codzienne audycje przez radiowęzły muranowski. Podajemy osiągnięcia produkcyjnych brzdęk, jak np. J. Wukowicza, która w 7 godzin wykonała 600 m kw. tynków. Mówimy o trudnościach i krytykujemy opóźnienia np. elektryków przy instalacji, którzy mimo zobowiązania nie usuwają natychmiast awarii, wskutek czego powstają przestoje. Popularyzujemy zwycięzcy i wypowiadamy kandydatów na posłów oraz ordynację wyborczą.

Zakładowy Komitet Frontu Narodowego zorganizował też kółka dyskusyjne dla pracowników wszystkich Zarządów Budowlanych, w których omawiane są np. różnice między wyborami przedwybiorowymi a obecnymi. Zakupiliśmy dla załogi całe przedstawienia w Teatrze Narodowym, Współczesnym i Ateum. Opracowujemy specjalny, wyborczy numer gazetki „Na Budowie”. Zorganizowane zostało spotkanie załogi z kandydatem na posła przew. St. R.N. Albrechtem.

Aktywna i ofiarna praca naszego Zakładowego Komitetu Frontu Narodowego — składającego się w 80 proc. z bezpartyjnych z przewodniczącym bezpartyjnym inż. Kaczkowskim — dowodzi jednoci naszej załogi w wielkiej akcji umacniania Frontu Narodowego.

Sieć powołującą pracę Zakł. Komitetu Frontu Narodowego z zaangażowaniem produkcyjnymi — pomoc i popularyzacja osiągnięć, krytyka

błędów i niedociągnięć — przyczyniła się na pewno do terminowego, a może i przedterminowego wykonania zobowiązań, którymi załoga ZBMW-2 popiera Program Wyborczy Frontu Narodowego.

M. Pawłowski
ZBMW-2

RADIO

Na dzień 17 października 1962 r. (piątek)
Program dnia 6.05 15.25 Wiadomości 6.05
6.00 7.00 7.55 12.04 16.00 20.00 23.00
6.20 Aud. dia. dykt. SP 6.35 Muzyka
7.20 Muzyka 7.35 Pielni i tańce radzieckie
7.50 Kalendarz Radiowy 8.00 Aud. dia. klas. starszych szkół podstawowych 8.20 Muzyka 8.35 Aud. dia. klas. IX 9.30 Aud. dia. przedświ. 10.55 Aud. dia. kl. IV 11.15 Muzyka i aktualności 11.45 Głos mł. koł. 13.00 Recital organowy 13.15 Koncert 13.30 Aud. dia. dzieci 16.20 Koncert Ork. Mandolinistów 16.45 Skrzynka ogólna w oprac. T. Kizimienina 17.00 Lekcja języka rosyjskiego dla początkujących 17.30 Stylizowana polska muzyka ludowa w wykł. Ludowej Kapeli i Zesp. Wokalnego Rogli Warszawskiej PR. p.d. St. Nawrota 18.00 „Na szerokim świecie” 18.20 II aud. z cyklu „Instrumenty muzyczne w oprac. J. Waldorfa 18.45 Aud. dia. kobiet w. j. 19.00 Teatr młodego słuchacza 19.30 Utwory fortepianowe gra Józef Śmidowicz 20.30 Wład. sportowe 20.30 Muzyka taneczna 20.45 „Targowica leży nad Atlantykem” fragm. broszury St. Arskiego 20.55 Muzyka 21.10 Koncert symfoniczny.
Na fal 367 m.
Program dnia 7.50 14.00 Wiadomości 6.05
6.30 7.55 17.00 21.00 22.50
6.10 Kalendarz Radiowy 6.15 Muzyka 6.50 Muzyka rozrywk. 7.30 Muzyka 7.55

Pielni i tańce radzieckie 14.10 Aud. dia. kl. II 14.30 Aud. dia. klas. V-VI 15.00 Muzyka 15.10 „Rzeki pełne” fragment pow. W. Wasilewskiego 15.30 Aud. dia. dzieci 16.00 Wszczęziwskie Radiowo 16.20 Muzyka dia. wszystkich 17.05 Radiowy Klub Racjonalizatorów 17.20 Popularne utwory fortepianowe 17.30 Na warszawskiej fal 18.00 Muzyka taneczna 18.30 „Targowica leży nad Atlantykem” fragm. broszury St. Arskiego 18.40 „Ludziom Planu Sześciolitego” 19.20 Radiowy poradnik językowy w oprac. prof. dr. W. Doroszewskiego 19.30 Muzyka i aktualności 20.00 „Polop” odc. pow. H. Sienkiewicza 20.18 Koncert 21.25 Wład. sportowe 21.30 Melodie operetki Lehar i Strauss 22.00 „Złotywin” opow. Wł. Machajka 22.20 Muzyka 22.45 Sprawozdanie z Szachowych Mistrzostw Polski 22.50 Koncert solistów 23.10 Rosyjska muzyka kameralna.
Polskie Radio zastrzega sobie możliwość zmian w programie.

NA FALI NASZYCH PRZYJACIÓŁ
Muzyka II
17.45 Koncert życzeń dla pracowników rolnych 19.20 Koncert 21.15 Pielni Mroksowa 23.00 Koncert estradowy.
Muzyka II
16.00 Koncert zespołu pieśni marynarskiej wojennej ZSRR 17.00 Muzyka kameralna 17.30 Transmisja opery 22.05 Pielni rosyjskie.

FIRCYK
Moller by się uśmieł i Zablocki by się uśmieł — nie mniej niż nasza Czytelniczka, Halina P., gdyby — tak jak ona — przeczytała w „Życiu” z 3 października, że autorem „Fircyka w złotych” jest właśnie Moller a nie onie Zablocki.
A można było błędnie ująć, że Moller — przeczłoby na afisz Teatru Narodowego.

CHŁEB NUMIZMATYCZNY
Oryginalna reklamę stołuję piekarnia Wł. Jaglarzski i S-ka (Warszawa, Grochowska 384). Sprzedają ona chleb z nadzieniem z monet i makulatury.

Okruchy Stolicy
Kawalkiem takiego chleba poczęstować nas korespondent J. P. ze ZWUT-u. Nie przypadł nam do gustu. Szczególnie nie smakowała nam 3-groszówka. A ma wypiek był przeźroczysty jak numizmaty-ków!...

ADMINISTRACJA BEZ GŁOWY
Panie Redaktorze, Kotło wnia jest, koks jest, zimno też jest — tylko nie ma przestregania przeprosów o uruchomieniu centralnego ogrzewania 18 października. Skutek: pa-

cienci, lekarze, cały personel ambulatorium muranowskiego na NOWOLIPU zacierają ręce (oczywiście nie z radości!) i pocłaga nosami. Zapytana o przyczynę wybiek był przeżmian administracja bloków muranowskich twierdząc, że radnie ręce, twierdząc, że głowa muru nie przebieje. „Jak będzie — to będzie” — mówi. Co mamy robić? — Pracownicy ambulatorium.

W każdym razie nie do radzajcie administracji używać głowy do przebijania muru raczej niech ruszy głowa — a będzie skutek.

NA POCZCIE W CEDECIU
Gdy klient prosił pocztową urzędniczkę w CDT o wypłacenie mu oszczędności z książeczki PKO odmówiła początkowo, twierdząc, że nie może. Po pełniadze wpłacane były w innym urzędzie pocztowym; następnie zgodziła się wypłacić, lecz tylko tyle, ile klient wpłacił na książeczkę tylko w tym jednym urzędzie. Co też uczyniła.

A co uczyni Centrala PKO w zakresie wyliczenia urzędniczek pocztowej CDT, że wkłady do wysokości 300 zł można raz dziennie podejmować w każdym urzędzie pocztowym?

ŻYCIE SPORTOWE

Ogniwo (Sopot)—CWKS 6:5

Pierwszy w puli finałowej mecz o drużynowe mistrzostwo Polski w tenisie, rozegrany 15 bm. na kortach CWKS w Warszawie między CWKS a sopockim Ogniwem, zakończył się niespodziewaną porażką drużyny woj-

CWKS przegrał spotkanie na skutek słabej gry swoich juniorów oraz niestawienia się na mecz Rudowski. Z pięciu gier juniorów, warawianowie wygrali zaledwie jedną i to po zaciekłej i emocjonującej grze. Najlepiej w drużynie gospodarzy zagrali Kwiatek, pewnie wygrywając singla i przyczyniając się do wygrania obu gier podwójnych.

W zespole gości na specjalne wyróżnienie zasługują wszyscy juniorzy a szczególnie Maniewski, który po bardzo emocjonującej grze pokonał w trzech setach Piotrowskiego.

Wyniki seniorów: Radzio — Korneluk (Ogniwo) 7:5, 6:1, Kwiatek (CWKS) — Mrokowski 6:1, 6:3, Maniewski (O) — Piotrowski 3:6, 7:5, 10:8, Stempkowska (O) — Ostaszewska 4:6, 6:1, 6:1, Kwiatek i Radzio — Korneluk i Maniewski (O) 7:5, 6:3, Ostaszewska i Kwiatek — Stempkowska i Mrokowski 6:3, 6:4.

Juniorzy: Łuckiewicz (O) — Sawaszkiewicz 6:4, 6:4, Sliwinski — Maniewski 0:6, 5:6, Panasiukówna — Gierlykówna 6:3, 3:6, 4:6, Sawaszkiewicz i Sliwinski — Łuckiewicz i Maniewski 6:5, 6:3, Panasiukówna i Sawaszkiewicz — Gierlykówna i Łuckiewicz 5:6, 6:3, 2:6.

Turniej szachowy w Sztokholmie

W XVIII rundzie młodzieżowego turnieju szachowego w Sztokholmie przodownik turnieju Kotow (ZSRR) etoczył zwycięską walkę z reprezentantem Węgier — Szabo.

Po 5 godzinach gry partia została odłożona, przy czym Kotow ma większe szanse zwycięstwa.

Remisowo zakończyły się gry: Heller (ZSRR) — Talmanow (ZSRR) i Petrosian (ZSRR) — Steiner (USA). Barcza (Węgry) wygrał z Golombklem (Anglia), Pachman (CSR) z Waltonem (Kanada) i Sanchez (Kolumbia) ze Stolzem (Szwecja).
Pozostałe partie zostały odłożone

Na pływalni MDK na starcie stanęło 180 zawodników, w tym 8 kobiet. Równie licznie obsadzony jest turniej szachowy, w którym udział bierze 90 osób.

